

ke områder. På nogle områder mener jeg da også, at det er korrekt nok. Men der er et enkelt område, hvor den tidligere regering kritiserer den nuværende regering for at gøre for lidt, og det er på forsknings- og undervisningsområdet.

Jeg vil gerne have fru Pia Gjellerups kommentar til en artikel, der var i Politiken i går, den 19. marts, om en OECD-opgørelse, der viser, at Danmark taber terræn, som der står, når det gælder investeringer i forskning og universiteter, og der står længere nede:

»Gennem de sidste år har Danmark investeret mindre og mindre i universiteter og forskning. Samtidig har lande som eksempelvis Sverige valgt at satse målrettet på de studerende« osv.

Jeg vil gerne have en kommentar fra fru Pia Gjellerup til den indsats eller rettere sagt for svage indsats, som den tidligere regering også stod for.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Det kan godt være, at fru Pia Gjellerup mener, at Danmark var et foregangsland under den tidligere socialdemokratisk-radikale regering. Det synes jeg nu ikke.

Jeg synes ikke, der er særlig meget foregangsland i, at man sidste år havde 247.000 patienter, der ventede mere end 3 måneder. Det kan godt være, det er fru Pia Gjellerups definition, at det virkelig er at være foregangsland, fordi vi har så mange. Jeg synes nu, det er skidt. Det er i hvert fald ikke at være foregangsland.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Pia Gjellerup: Når man nu synes, man var foregangsland tidligere, hvorfor løste man så ikke det problem, der handlede om de 247.000 mennesker, der stod på venteliste?

Jeg har så forstået – og det så vi jo også i går – at Socialdemokratiet har stemt for de 1,5 mia. kr. til sygehusene, de har stemt for de 1,5 mia. kr., der skal nedbringe ventelisterne, og derfor vil jeg gerne spørge fru Pia Gjellerup: Hvad er det, der har gjort, at Socialdemokratiet har ændret holdning, fra vi havde behandlingen i efteråret, og til vi havde afstemningen om ændringsforslagene i går? Hvorfor vil Socialdemokratiet nu bruge den liberalistiske model til at nedbringe ventelisterne?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Det er måske et stort spring, vi gør nu, men efter fru Pia Gjellerups tale er jeg ikke i tvivl om, at

Socialdemokraterne mener, at alle borgernes penge er vores. Det er jeg slet ikke i tvivl om, at I mener, og I helmer ikke, før I har dem alle.

Men, fru Pia Gjellerup, er det ikke en kendsgerning, at hvis I havde fortsat, ville jeres ekstra omkostninger til erhvervslivet på 2,2 mia. kr. ...

Første næstformand (Svend Auken):

Vi er altså nødt til at respektere, at der ikke kan anvendes direkte tale i Folketinget. Vi bruger indirekte tale her.

Jens Kirk (V):

Undskyld, hr. formand.

Kl. 12.00

Til fru Pia Gjellerup: Er det ikke en kendsgerning, at den ekstra belastning for erhvervslivet på 2,2 mia. kr. ville have medført, at konkurrenceevnen ville være blevet forringet så meget, at man fuldstændigt ville miste gejsten, hvorimod vi giver en gulerod, vi opildner? Er det ikke en væsentlig forskel på, hvordan man ligesom fremmer arbejdspladser? Er der ikke en kolossal forskel?

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg vil meget gerne medgive hr. Ole M. Nielsen, at vi ikke nødvendigvis er foregangsland på alle områder. Det mener jeg i øvrigt heller ikke, at vi har haft nogen – jo, nok ambition om, og det har vi sådan set stadig, men realitet, man må også prioritere dér. Der vil være områder, hvor Danmark ikke vil kunne sætte dagsordenen, men der vil være andre, hvor vi kunne det. Så jeg har heller ikke her – det håber jeg i hvert fald ikke – givet det indtryk, at jeg mente, vi på alle områder kunne stråle som de bedste. Det tror jeg ikke. Generelt tror jeg faktisk, at vi kan være ganske stolte set i forhold til den målestok, der anvendes internationalt.

På forskningsområdet er der jo sket det igennem 1990'erne, at vi løftede forskningsniveauet meget, meget voldsomt. De socialdemokratiske ledede regeringer har løftet det samlede offentlige forskningsniveau ganske voldsomt.

Så er det løjet lidt af de seneste år, og det er også derfor, vi har lagt op til, at vi skulle lave en flerårig forskningsplan. Det er det, der er blevet til en aftale med regeringen. Den er ikke flerårig, den er måske sådan halvandenårig, hvis man skal sige det på en lidt rund måde. Hvis den havde været flerårig og havde været mere ambitiøs, ville den faktisk have kunnet rette op på